

LŪGŠANA
UN GARĪGĀ
DZĪVE

Lūgšana un garīgā dzīve

Izvilkumu kompilācija no Bahá'u'lláh, Báb un 'Abdu'l-Bahá
rakstiem un no Shoghi Effendi un Vispasaules
Taisnīguma Nama vēstulēm

Sagatavoja Vispasaules Taisnīguma Nama
Pētniecības nodaļa

2019. gada februārī

UDK 286

Lu355

Šis dokuments ir pieejams Bahāju uzziņu bibliotēkas „Vienotības pērles” vietnē: <https://bahai.lv/biblioteka/e-gramatas/>

Tulkots no teksta angļu valodā *Compilations: Prayer and Devotional Life*. Pieejams: <https://www.bahai.org/library/>

No angļu valodas tulkojis Pēteris Folkmanis 2023. gadā.

Redaktors: Māris Pavlovs

Korektore: Irēna Kalniņa-Ābeltiņa

Maketētāja: Ineta Alvarado

Pirmais izdevums

© Rīgas Bahai ticības draudze, latviešu valodā, 2025

© Bahá'í International Community, angļu valodā

ISBN 978-9934-620-74-4 (digitāla)

ISBN 978-9934-620-73-7 (iespiesta)

Saturs

Lūgšana un garīgā dzīve / 5

Lūgšanas spēks / 7

Kopība ar Dievu / 11

Lūgšanas gars un forma / 15

Meditācijas loma / 19

Lūgšana, meditācija un rīcība / 22

Obligātās lūgšanas / 25

Kopienas pielūgsmes gars / 30

Papildu apsvērumi / 34

 Lūgšanas un dziedināšana / 34

 Iegaumēšanas nozīme / 36

 Mūsu pielūgsmes tiecība / 36

Papildu fragmenti / 39

Lūgšana un garīgā dzīve

Izvilkumu kompilācija no Bahá'u'lláh, Báb
un 'Abdu'l-Bahá rakstiem un no Shoghi Effendi
un Vispasaules Taisnīguma Nama vēstulēm

Sagatavoja Vispasaules Taisnīguma Nama
Pētniecības nodaļa

2019. gada februārī

LŪGŠANAS SPĒKS

.. es lūdzu Tevi .. vērs manu lūgšanu ugunī, kas sadedzinās plīvurus, kuri slēpj no manis Tavu krāšņumu, un gaismā, kas novedīs mani pie Tavas klātbūtnes okeāna.

(Bahá'u'lláh, *Lūgšanas un meditācijas* (Rīga, 2023), CLXXXIII, 1. par.)

[1]

Ikvienam vārdam, kas nāk no Dieva mutes, piemīt tāds spēks, kas spēj iedvest jaunu dzīvību ikvienā cilvēkā, ja jūs esat no tiem, kuri saprot šo patiesību.

(Bahá'u'lláh, *Domu vārpas* (Rīga, 1994), LXXIV, 1. par.) (Pārskatīts tulkojums.)

[2]

Skandē, ak, Mans kalps, tev dāvātās Dieva vārsmas, kā tās skandēja tie, kas Viņam tuvi, lai tavas melodijas saldme iekvēlina tavu dvēseli un piesaista visu cilvēku sirdis. Kas sava mājokļa klusumā lasa Dieva atklātās vārsmas, Visuvarenā eņģeļi aiznesīs viņa lūpu sacīto vārdu smaržu tuvu un tālu un liks ietrīsēties ikviena taisna cilvēka sirdij. Kaut arī sākumā viņš varbūt nejautīs šo vārdu spēku, tomēr agri vai vēlū viņam dāvātā svētība saviļņos viņa dvēseli. Šie Dieva atklāsmes noslēpumi Mums doti pēc Tā gribas, kas ir spēka un gudrības Avots.

(Bahá'u'lláh, *Domu vārpas*, CXXXVI, 2. par.)

[3]

Ja tu alksti pēc mūžīgās dzīvības, ieelpo debesu smaržu; un, ja tu meklē mūžīgo dzīvi, tad paliec zem Dieva Vārda pajumtes.

(No 'Abdu'l-Bahá vēstuļraksta persiešu valodā.)

[4]

Dieva Vārdu var pielīdzināt dzīvinošām dievišķā pavasara vēsmām. Skandējot garīgos toņos, tas piešķir dzīvības elpu un dāvā patiesu pestīšanu. No tīras augsnes tas izceļ rožu dārzu un izplata savu muskusa smaržu visā pasaulē.

(No 'Abdu'l-Bahá vēstuļraksta persiešu valodā.)

[5]

Ja jūs skaitīsiet kādu no atklātajām lūgšanām un meklēsiet palīdzību no Dieva ar pret Viņu pavērstu seju, un lūgsiet Viņu uzticībā un dedzībā, uz jūsu vajadzībām tiks atbildēts.

(No 'Abdu'l-Bahá vēstuļraksta persiešu valodā.)

[6]

.. Viņš, kurš viņiem ir uzticējies tik lielu misiju pasaulei, gaida un pacietīgi gaida tos, kas strādā Viņa dievišķajā vīna dārzā, lai virzītu viņu sirdis pielūgsmē un lūgšanā Visuvarenajam un meklētu palīdzību un vadību – vienīgo, kas ļauj viņiem īstenot Viņa dievišķo plānu šai pasaulei.

(No Shoghi Effendi 1923. gada 7. janvāra vēstules bahāju kopienai Pasadenā, Kalifornijā.)

[7]

Ja jūs nesavtīgi un rūpīgi lasīsiet Bahá'u'lláh un 'Abdu'l-Bahá izteikumus un koncentrēsieties uz tiem, jūs atklāsiet jums agrāk nezināmas patiesības un gūsiet ieskatu problēmās, kas ir mulsinājušas lielos pasaules domātājus.

(No pielikuma Shoghi Effendi rokrakstā 1925. gada 30. janvāra vēstulei, kas viņa vārdā rakstīta kādam ticīgajam.)

[8]

Tāpēc Aizbildnis novēl jums pielūgt un lūgt Visuvareno, lai Viņš jums sniegtu pilnīgāku savas vēlēšanas mēru; lai caur to jūsu garīgās enerģijas tiktu atdzīvinātas un lai jūs kļūtu vairāk piesātināti ar

garu, kam ir jādzīvina, jāuztur un jāstiprina ikviens godprātīgs un paties ticības sekotājs.

(No 1934. gada 13. marta vēstules, kas Shoghi Effendi vārdā rakstīta kādam ticīgajam.)

[9]

Viņš vēlreiz vēlas jums apliecināt, ka lūgs par jūsu garīgo attīstību svētajās svētnīcās. Dieva spēks var pilnībā pārveidot mūsu raksturus un padarīt mūs par būtņēm, kas pilnīgi atšķiras no mūsu iepriekšējām būtņēm. Ar pielūgsmi un lūgšanu, paklausību Bahá'u'lláh atklātajiem dievišķajiem likumiem un aizvien pieaugošu kalpošanu Viņa ticībai mēs varam mainīties.

(No 1941. gada 22. novembra vēstules, kas Shoghi Effendi vārdā rakstīta kādam ticīgajam.)

[10]

Ticīgajiem, kā mēs visi zinām, ir jācenšas savā personīgajā dzīvē un uzvedībā rādīt tādu piemēru, lai citi justos pamudināti pieņemt ticību, kas pārveido cilvēka raksturu. Taču diemžēl ne visi viegli un ātri gūst uzvaru pār sevi. Katram ticīgajam, jaunam vai vecam, būtu jāsaprot, ka Lietuvai ir garīgs spēks mūs radīt no jauna, ja mēs cenšamies ļaut šim spēkam mūs ietekmēt, un vislielākā palīdzība šajā ziņā ir lūgšana. Mums ir jālūdz Bahá'u'lláh, lai Viņš palīdzētu mums pārvarēt mūsu rakstura nepilnības, kā arī jāpieliek mūsu pašu gribasspēks, lai valdītu pār sevi.

(No 1945. gada 27. janvāra vēstules, kas Shoghi Effendi vārdā rakstīta kādam ticīgajam.)

[11]

Viņš iesaka jums visiem noturēt īpašas lūgšanas, lai Dievs varētu sūtīt jums atvērtas dvēseles mācīšanai. Lūgšana atslēdz durvis, kuras citādi šķiet neatveramas!

(No 1945. gada 28. jūnija vēstules, kas Shoghi Effendi vārdā rakstīta kādam ticīgajam.)

[12]

Viņš iesaka jums katru dienu lūgt Bahá'u'lláh, lai Viņš ļauj jums satikt dvēseli, kas uztver Viņa vēstījumu. Lūgšanas spēks ir ļoti liels, un tas piesaista dievišķos apliecinājumus.

(No 1951. gada 30. septembra vēstules, kas Shoghi Effendi vārdā rakstīta kādam ticīgajam.)

[13]

Šā spožā laikmeta Spīdekļu Diāde ir mācījusi mums šo: lūgšana ir dvēselei tik nepieciešamā saruna ar tās Radītāju – tieša un bez starpniekiem. Tā ir garīgā pārtika, kas dod spēku gara dzīvei. Līdzīgi rīta rasai tā spirdzina sirdi un šķīsta to, attīrot to no pieķeršanās savtīgām iegribām. Tā ir liesma, kas sadedzina plīvurus, un gaisma, kas rāda ceļu uz Visuvarenā atkalredzēšanas okeānu. Uz tās spārniem dvēsele paceļas Dieva debesīs un tuvinās dievišķajai realitātei. No tās kvalitātes ir atkarīga dvēseles neierobežoto spēju attīstība un Dieva dāvanu piesaiste, taču nav vēlams, lai lūgšanas būtu pārāk garas.

(Vispasaules Taisnīguma Nams, no 2014. gada 18. decembra vēstules bahājiešiem Irānā.)

[14]

KOPĪBA AR DIEVU

Katru rītu un vakaru skaitiet Dieva vārsmas. Ikviens, kas tās neskaita, nav bijis uzticīgs Dieva derībai un Viņa testamentam, un ikviens, kas novēršas no šīm svētajām vārsēm šajā Dienā, pieder pie tiem, kas uz mūžiem ir novērsušies no Dieva. Bīstieties Dieva, visi kā viens, ak, Mani kalpi. Nelepojieties ar to, ka daudz lasāt šīs vārsmas, nedz arī ar milzum daudziem dievbijīgiem darbiem, ko darāt dienu un nakti, jo, ja cilvēks izlasītu vienu vienīgu pantu ar prieku un līksmi, tas nestu viņam lielāku labumu, nekā vienaldzīgi izlasīt visas Svētās Grāmatas no Dieva, palīga briesmās, pašnodrošinātā. Lasiet sakrālās vārsmas ar tādu mēru, ka jūs nepārņem gurdenums un nospīestība. Neuzlieciet savām dvēselēm to, kas nogurdina un nospiež tās, bet gan dariet tā, lai tās būtu atvieglotas un pacilātas un jūs uz dievišķo vārsmu spārniem paceltos lidojumam uz Viņa skaidro zīmju Rītausmas apvārsni. Tas jūs vairāk tuvinās Dievam, kaut jūs to saprastu.*

(Bahá'u'lláh, *The Kitáb-i-Aqdas*, par. 149)

[15]

Šķīsti manas ausis, ak, mans Kungs, lai es varu sadzirdēt Tevis sūtītās vārsmas, un apskaidro manu sirdi ar Tevis zināšanas gaismu, un atraisi manu mēli, lai es varu pieminēt un cildināt Tevi. Pie Tavas varenības, ak, mans Dievs! Manu dvēseli nepievelk neviens cits kā Tu, un mana sirds nealkst neviena cita kā Tevis.

(Bahá'u'lláh, *Lūgšanas un meditācijas*, LXXXIV, 3. par.)

[16]

Agrā rītā nodarbojieties ar Tā dailes piemiņu, kurš ir Neierobežotais, un meklējiet kopību ar Viņu rītausmas stundā. Ak, 'Alí! Manis atcerēšanās ir dziedinošas zāles dvēselēm un gaisma cilvēku sirdīm.

(No Bahá'u'lláh vēstuļraksta persiešu valodā.)

[17]

* Šis *Kitáb-i-Aqdas*: *Vissvētākās grāmatas* paragrāfs ir Ulda Ābeltiņa tulkojumā.

Es pateicos Tev, ak Tu, kas iededzi uguni manā dvēselē un raidīji gaismas starus manā sirdī, par to, ka Tu esi iemācījis saviem kalpiem pieminēt Tevi un ar savu svēto un cēlo mēli un vareno un nenovērtējamo runu atklājis viņiem, kā skaitīt Tev lūgšanas. Kas gan bez Tavas atļaujas iedrošinātos aprakstīt Tavu varu un vienreizību un, ja Tu nebūtu sniedzis savus norādījumus, kas gan spētu atklāt, kā izpatikt Tev Tavas radības valstībā?

(Bahá'u'lláh, *Lūgšanas un meditācijas*, CLXXVI, 39. par.)

[18]

Vērt manu lūgšanu, ak, mans Kungs, dzīvības ūdens avotā, no kura veldzes man dzīvot, kamēr vien pastāv Tava neierobežotā vara, lai varu es Tevi teikt ikvienā no Tavām pasaulēm.

(Bahá'u'lláh, *Lūgšanas un meditācijas*, CLXXXIII, 4. par.)

[19]

Tu, gaismas dēls! Aizmirsti visu, izņemot Mani, un biedroies ar Manu garu. Tā ir Manas pavēles būtība, tāpēc ņem to vērā.

(Bahá'u'lláh, *Apslēptie vārdi* (Rīga, 2023), arābu, Nr. 16.)

[20]

Tu, godības dēls! Esi žigls ceļā uz svētumu un nodibini kopību ar Mani, kas ir debesis. Šķīsti savu sirdi ar gara dzirksti un steidzies uz Visaugstākā galmu.

(Bahá'u'lláh, *Apslēptie vārdi*, persiešu, Nr. 8.)

[21]

Lai godība Tev! Neviens nespēj aprakstīt Tavu cēlumu kā tikai Tu pats, jo cilvēka uztvere nespēj pienācīgi cildināt Tavus tikumus, nedz saprast Tavu dziļāko būtību. Nebūtu Tavas godības cienīgi, ja Tavi radījumi aprakstītu Tevi vai ja kāds cits bez Tevis izprastu Tevi. Es esmu iepazinis Tevi, ak, mans Dievs, jo Tu esi man atklājis sevi, un, ja Tu man nebūtu atklājis sevi, es Tevi nebūtu iepazinis.

Es pielūdzu Tevi, jo Tu mani esi aicinājis pie sevis, jo, ja Tu nebūtu aicinājis mani pie sevis, es Tevi nepielūgtu.

(*Báb rakstu izlase* (Rīga, 2023), „Lūgšanas un meditācijas”, 32.3.)
[22]

Dieva piemiņa ir kā lietus un rasa, kas dāvā valgmi un vēlību ziediem un hiacintēm, atdzīvina tos un liek tiem iegūt smaržu, aromātu un jaunu pievilcību. „Tu raugi nīkstam zemi, bet tad Mēs ūdeni sūtām pār to – tā virmuļo, un tā briest, un pāriem tā izaudzē visu jauku.” Tāpēc centies slavēt un pagodināt Dievu naktīs un dienās, lai tu varētu sasniegt bezgalīgu svaigumu un daili.

(No ‘Abdu’l-Bahá vēstuļraksta persiešu valodā.)
[23]

Kalpam ir jālūdz Dievs un jāmeklē Viņa palīdzība, kā arī jāvēršas pie Viņa un jāpieņem Viņa atbalsts. Tāda ir kalpošanas pakāpe, un Kungs izlems visu, ko vien vēlas, saskaņā ar savu pilnīgo gudrību.

(No ‘Abdu’l-Bahá vēstuļraksta arābu valodā.)
[24]

Lai slavēts Dievs, jo tava sirds ir nodevusies Dieva pieminēšanai, tavu dvēseli ielīksmo Dieva prieka vēsts un tu esi iegrimusi lūgšanās. Lūgšanas ir vislabākā nodarbošanās, jo tad cilvēks sarunājas ar Dievu. Patiesi, lūgšana dod dzīvību, it īpaši, kad lūdzies vientulībā un pusnaktī, kad esi atraisījusies no ikdienas rūpēm.

(*Abdu’l-Bahá rakstu izlase* (Rīga, 1995), Nr. 172.)
[25]

Mums jācenšas sasniegt šo stāvokli, nošķiroties no visa un no pasaules cilvēkiem un vērsties tikai pie Dieva. Cilvēkam būs jāpieliek zināmas pūles, lai sasniegtu šo stāvokli, bet viņam ir jāstrādā pie tā sasniegšanas un jātiecas pēc tā. Mēs to varam sasniegt, mazāk domājot un norūpējoties par materiālajām lietām un vairāk par garīgajām. Jo tālāk mēs aizejam no vienām, jo tuvāk esam otrām. Izvēle ir mūsu ziņā.

* Korāns, 22:5.

Ir jāatver mūsu garīgā uztvere, mūsu iekšējais skats, lai mēs it visā varētu saskatīt Dieva gara zīmes un pēdas. Viss var mums atspoguļot Gara gaismu.

(‘Abdu’l-Bahá vārdu pieraksts, citēts grāmatā J. E. Esslemont, *Bahá’u’lláh and the New Era*, 5th rev. ed. (Wilmette: Bahá’í Publishing Trust, 1980), p. 89.)

[26]

Ziniet, patiesi, vājam piedienas lūgt Spēcīgo, un devības meklētājam pienākas lūgt veltes no godības Devēja. Kad kāds lūdz savu Kungu, vēršas pie Viņa un tiecas pēc veltēm no Viņa okeāna, šis lūgums ienes gaismu viņa sirdī, sniedz gaismību viņa redzei, dzīvību viņa dvēselei un pacilā viņa esību.

(‘Abdu’l-Bahá vārdu pieraksts, citēts grāmatā J. E. Esslemont, *Bahá’u’lláh and the New Era*, p. 93.)

[27]

Viscēlākās lūgšanas ir tās, kurām cilvēki nododas Dieva mīlestības dēļ, nevis bailēs no Viņa dusmām vai elles, nedz arī cerībās uz Viņa veltēm vai debesīm .. Kad cilvēks kādu iemīl, viņš nevar atturēties no sava iemīļotā vārda pieminēšanas. Kā gan viņš varētu pārvarēt vēlmi pieminēt Dieva vārdu, ja viņš reiz ir Dievu iemīlējis .. Garīgi attīstīts cilvēks nezina cita prieka, kā vien Dieva pieminēšanu.

(‘Abdu’l-Bahá vārdu pieraksts, citēts grāmatā J. E. Esslemont, *Bahá’u’lláh and the New Era*, pp. 94–95.)

[28]

Kad mēs vēršamies pie Dieva no visas sirds un piesaucam Viņa Vārdu, tiek nodibināta garīga saikne, caur kuru mēs kļūstam par dievišķās ietekmes kanālu.

(No 1925. gada 19. oktobra vēstules, kas Shoghi Effendi vārdā rakstīta kādam ticīgajam.)

[29]

LŪGŠANAS GARS UN FORMA

Lūgšana, kas tiek labprāt pieņemta, ir tā, kuru piedāvā ar vislielāko garīgumu un starojumu. Dievam nekad nav patikusi un arī tagad nepatīk vilcināšanās. Jo vairāk atraisīta un šķīsta ir lūgšana, jo vairāk tā ir pieņemama Dievam.

(*Báb rakstu izlase*, „Izvilkumi no *Persiešu Bayán*”, VII, 19.)

[30]

Iemesls, kāpēc lūgšanu brīžus ir ieteikts baudīt vientulībā, ir tāds, ka tad tu vari pievērst visu uzmanību Dieva pieminēšanai, ka tavu sirdi tad pacilā Viņa Gars un ka tevi no tava Vismīlotā nešķir plīvurs. Lai tavas lūpas neslavē Dievu, ja tava sirds nav vērsta uz cēlo godības Virsotni un kopības Viduspunktu. Tādējādi, ja tev laimēsies dzīvot augšāmcelšanās dienā, tad tavas sirds spogulis būs vērsts pret Viņu, kas ir Patiesības Auseklis, un, kad atspīdēs Viņa gaisma, tās mirdzums tūlīt atspoguļosies tavā sirdī, jo Viņš ir visa labā Avots un pie Viņa visi atgriežas. Tomēr, ja Viņš parādīsies, kad būsi medīējot iegrimis sevī, tas nedos tev nekāda labuma, ja vien tu nevērsīsies pie Viņa ar vārdiem, kurus atklājis Viņš pats, jo nākamajā atklāsmē Viņš būs Dieva Atgādinājums, tā kā lūgšanas, kuras tu skaiti pašlaik, ir noteicis Bayán Punkts, bet Viņš, kurš spoži atspīdēs augšāmcelšanās dienā, ir tās iekšējās esamības atklāsme, kas ietverta Bayán Punktā, – atklāsme, kas ir daudz spēcīgāka, neizmērojami spēcīgāka par iepriekšējo atklāsmi.

(*Báb rakstu izlase*, „Izvilkumi no *Persiešu Bayán*”, IX, 4.)

[31]

Kas attiecas uz citām lūgšanām, izņemot obligāto lūgšanu, tad būtu visādā ziņā pieņemami, ja tās tiktu dziedātas kopīgi un ar patīkamu un aizkustinošu melodiju.

(No ‘Abdu’l-Bahá vēstuļraksta persiešu valodā.)

[32]

Ir jāsaglabā vienkāršība, kas raksturo bahāju lūgšanu teikšanu, neatkarīgi no tā, vai tās ir obligātās vai citas. Noteikti jāizvairās no stingrības un rituāliem.

(No pielikuma Shoghi Effendi rokrakstā 1936. gada 30. oktobra vēstulei, kas viņa vārdā rakstīta kādam ticīgajam.)

[33]

‘Abdu’l-Bahá reiz teica: „Pielūdzējam ir jālūdz ar atraisītu garu, beznosacījumu gribas nodošanu, koncentrētu uzmanību un garīgo degsmi .. Automātiskas, formālas lūgšanas, kas neaizkustina sirds kodolu, nelīdz.”

(No 1925. gada 19. oktobra vēstules, kas Shoghi Effendi vārdā rakstīta kādam ticīgajam.)

[34]

Kas attiecas uz vēstuļrakstu skandēšanu templī, Shoghi Effendi šajā sakarā vēlas mudināt draugus izvairīties no jebkādas sasaistītības un vienvēidības pielūgsmē. Nekas nav iebilstams pret lūgšanu skaitīšanu un skandēšanu austrumu valodā, taču nav arī nekāda pienākuma pielūgsmes sapulcēs tempļa auditorijā izmantot tieši šādu lūgšanu formu. To nedrīkst ne pieprasīt, ne liegt. Svarīgākais, kas vienmēr jāpatur prātā, ir tas, ka, ja neskaita dažas konkrētas obligātās lūgšanas, Bahá’u’lláh nav devis mums nekādus stingrus vai īpašus noteikumus, kas attiecas uz pielūgšanu templī vai jebkur citur. Lūgšanas būtība ir kopība starp cilvēku un Dievu, tādējādi tā stāv pāri jebkādam rituālām formām un priekšrakstiem.

(No 1935. gada 15. jūnija vēstules, kas Shoghi Effendi vārdā rakstīta kādam ticīgajam.)

[35]

Ikdienas lūgšanas, izņemot īpašās obligātās lūgšanas, piemēram, „Namáz”,* var lasīt jebkurā ticīgā izvēlētā veidā vai stilā. Šādu lūgšanu

* Persiešu vārds *Namáz* apzīmē ikdienas obligātās lūgšanas.

gadījumā nekādā gadījumā nevajadzētu uzspiest draugiem vienotu formu. Pielūdzējam ir jāatstāj pilnīga brīvība lūgt, kā viņš vēlas.

(No 1935. gada 6. jūlija vēstules, kas Shoghi Effendi vārdā rakstīta kādam ticīgajam.)

[36]

Kas attiecas uz jūsu garīgo pieredzi, Aizbildnim ļoti interesē tajā dalīties. Tomēr viņš mudināja jūs meditācijas un lūgšanu stundās vienmēr lietot un lasīt vārdus, ko atklājis Bahá'u'lláh un Skolotājs.

(No 1935. gada 6. decembra vēstules, kas Shoghi Effendi vārdā rakstīta kādam ticīgajam.)

[37]

Patiesam dievlūdzējam lūgšanas laikā ir jācenšas ne tik daudz lūgt, lai Dievs piepildītu viņa gribu un vēlmes, bet gan pielāgot tās un saskaņot tās ar dievišķo gribu. Tikai ar šādu attieksmi var iegūt to iekšējā miera un apmierinātības sajūtu, ko var sniegt tikai lūgšanas spēks.

(No 1938. gada 26. oktobra vēstules, kas Shoghi Effendi vārdā rakstīta kādam ticīgajam.)

[38]

Viņš uzskata, ka vairāk jāuzsver lūgšanas nozīme un spēks, tostarp Visdižākā Vārda lietošana, taču tā nav jāuzsver pārmērīgi. Patiesi svarīgais ir gars, kurš stāv aiz vārdiem.

(No 1946. gada 16. marta vēstules, kas Shoghi Effendi vārdā rakstīta kādam ticīgajam.)

[39]

Ikdienas lūgšanas ir jāteic katram pašam, nav nozīmes, vai skaļi vai klusi. Nav draudzes lūgšanu, izņemot lūgšanu par mirušajiem. Mēs savās sanāksmēs lasām dziedināšanas un citas lūgšanas, taču

ikdienas lūgšana ir personisks pienākums, tāpēc, ja to lasa kāds cits, tad tas nav gluži tas pats, kas to teikt pašam.

(No 1949. gada 31. janvāra vēstules, kas Shoghi Effendi vārdā rakstīta kādam ticīgajam.)

[40]

Lūgšanā apslēptie spēki izpaužas, ja to rosina mīlestība pret Dievu, ja tā stāv pāri bailēm vai labvēlības meklējumiem un ja tā ir brīva no ārišķīguma un mānīcības. Tā jāteic ar patiesu un tīru sirdi, un tai jāveicina pārdomas un meditācija, tā lai tās rezultāti apgaismotu racionālās domāšanas spēju. Šāda lūgšana pacelsies pāri vārdu un skaņu robežām. Tās saldajām melodijām jāieliksmo un jāpacilā sirds un jāpastiprina Vārda caurstrāvojošais spēks, pārvēršot pasaulīgas tieksmes debesu īpašībās un iedvesmojot nesavtīgu kalpošanu cilvēcei.

(Vispasaules Taisnīguma Nams, no 2014. gada 18. decembra vēstules bahājiešiem Irānā.)

[41]

MEDITĀCIJAS LOMA

Apceri visu, ko Mēs tev esam atklājuši, lai tu saskatītu Dieva, tava un visu pasauli Kunga, nolūku. Šinīs vārdos kā dārgakmeņi ir iestrādāti dievišķās gudrības noslēpumi.

(Bahá'u'lláh, *Domu vārpas*, LXXIX, 1. par.)

[42]

Bahá'u'lláh ir teicis, ka Dieva zīme ir ikvienā parādībā: kontemplācija ir intelekta zīme un klusums ir kontemplācijas zīme, jo cilvēks nespēj vienlaicīgi nodarboties ar divām lietām – vienlaicīgi runāt un meditēt.

Ir pats par sevi saprotams, ka meditējot cilvēks sarunājas ar savu garu. Šajā prāta stāvoklī viņš jautā savam garam un tas atbild; atspīd gaisma un atklājas būtība.

Nevar attiecināt vārdu „cilvēks” uz būtni, kurai nepiemīt spēja gremdēties sevī: bez tās ikviens ir līdzīgs dzīvniekam, pat zemāks par to.

Ar spēju gremdēties sevī cilvēks iemanto mūžīgo dzīvību; ar tās palīdzību viņš saņem Svētā Gara dāvanu – gara dāvanas atklājas pārdomās un meditācijā.

Gremdējoties sevī, cilvēks pilnveido un stiprina savu garu; tādā veidā viņam atklājas tas, kas līdz šim bijis slēpts. Tādā veidā viņš saņem dievišķo iedvesmu un debesu barību.

Meditācija ir atslēga, kas atdara durvis uz noslēpumu. Gremdējoties sevī, cilvēks abstrahējas, attālinās no visām ārējām parādībām, spēj atklāt visu lietu un parādību noslēpumu. Lai to saprastu, iedomājieties, ka cilvēkam piemīt divas redzes: kad tiek izmantots iekšējās izpratnes spēks, ārējā redze nespēj uztvert, kas notiek ārpusē.

Meditācijas spēja padara cilvēku brīvu no dzīvnieciskās dabas, padara skaidru lietu būtību, ļauj cilvēkam nonākt saskarsmē ar Dievu.

Ar meditācijas palīdzību no neredzamās sfēras tiek pārraidīta

zinātne un māksla. Tā padara iespējamus atklājumus un palīdz veikt grandiozus pasākumus; tā nodrošina valdību sekmīgu darbu. Pateicoties šai spējai, cilvēks iekļūst Dieva valstībā.

Un tomēr dažas domas cilvēkam nav vajadzīgas; tās kā viļņi rada jūrā vēltīgu kustību. Taču, ja meditācijas spēja gremdēsies iekšējā gaismā un dievišķajās īpašībās, tā gūs apliecinājumu.

Meditācijas spēju varētu salīdzināt ar spoguļi: ja to noliek pasaulīgo lietu priekšā, tas atspoguļo tās. Ja cilvēka gars ir aizņemts ar pasaulīgajām lietām, tas saņems informāciju tieši par tām.

Taču, pavēršot gara spoguļi pret debesīm, jūsu sirdīs atspoguļosies debesu zvaigznāji un Patiesības Saules stari. Un jūs iemantosiet Valstības tikumus.

Tāpēc vērsīsim šo spēju pareizā virzienā – uz debešķīgu Sauli, nevis uz pasaulīgām lietām –, lai mēs tādējādi atklātu Viņa valstības noslēpumus, izprastu Bībeles alegorijas un gara aizklātās norises.

Kaut mēs patiesi kļūtu par spoguļiem, kas atstaro debesu realitātes, kaut mēs kļūtu tik skaidri, ka atspoguļotu debesu zvaigznes!

(*Abdu'l-Bahá Gudrība: No Parīzē teiktajām runām* (Rīga, 1994), otrā daļa, Nr. 54.) (Pārskatīts tulkojums.)

[43]

.. protams, bahājieši var un viņiem vajadzētu meditēt par rakstu nozīmi un censties izprast to nozīmi līdz galam. Pret to nevar būt nekādu iebildumu. Tomēr dažas lietas pēc savas būtības mums ir noslēpums, vismaz mūsu pašreizējā attīstības stadijā.

(No 1942. gada 14. janvāra vēstules, kas Shoghi Effendi vārdā rakstīta kādam ticīgajam.)

[44]

Mācībā nav pierakstītas noteiktas meditācijas formas, nav plāna iekšējai attīstībai. Draugi tiek mudināti, nē, viņiem pat tiek pavēlēts lūgt, un viņiem vajadzētu arī meditēt, taču veids, kā to darīt, ir pilnībā atstāts katra cilvēka ziņā.

[..]

Meditācijā gūtā iedvesma ir tāda, ko nevar izmērīt vai noteikt. Ja Viņš to vēlas, tad Dievs var iedvest mūsu prātā lietas, par kurām mēs iepriekš nezinājām.

(No 1943. gada 25. janvāra vēstules, kas Shoghi Effendi vārdā rakstīta ticīgajiem.)

[45]

Caur meditāciju var atvērt durvis dziļākām zināšanām un iedvesmai. Protams, ja kāds meditē kā bahājiētis, viņš ir saskarsmē ar Avotu; ja cilvēks, kas tic Dievam, meditē, viņš noskaņojas uz Dieva spēku un žēlastību; bet mēs nevaram teikt, ka jebkura iedvesma, ko cilvēks saņem, nepazīstot Bahá'u'lláh vai neticot Dievam, nāk tikai no viņa paša ego. Meditācija ir ļoti svarīga, un Aizbildnis neredz iemeslu, kāpēc nevajadzētu mācīt draugus meditēt, taču viņiem ir jāsarģājas no māņticīgu vai muļķīgu ideju iezagšanās tajā.

(No 1945. gada 19. novembra vēstules, kas Shoghi Effendi vārdā rakstīta kādam ticīgajam.)

[46]

Viņš domā, ka bahājiēšiem būtu prātīgāk lietot Bahá'u'lláh dotās meditācijas, nevis kādu noteiktu meditācijas veidu, ko ieteicis kāds cits; bet ticīgajiem šajās detaļās ir jāatstāj brīva izvēle un jāļauj viņiem pašiem atrast savu kopības līmeni ar Dievu.

(No 1952. gada 27. janvāra vēstules, kas Shoghi Effendi vārdā rakstīta kādam ticīgajam.)

[47]

LŪGŠANA, MEDITĀCIJA UN RĪCĪBA

Tāpēc centieties, lai jūsu ikdienas darbi būtu kā skaistas lūgšanas. Pievērsieties Dievam, dariet vienmēr to, kas ir pareizs un cildens! Atbalstiet trūcīgos, pieceliet pakritušos, mieriniet cietējus, ārstējiet slimos, iedrošiniet nedrošos, glābiet apspiestos, iedvesiet cerību tiem, kas to zaudējuši, sniedziet patvērumu izmisušajiem!

(*Abdu'l-Bahá Gudrība*, pirmā daļa, Nr. 26.)

[48]

Ak, Dieva kalpone! Daudzini Dieva Vārdus un, pārdomājot to nozīmi, pārvērt tos rīcībā! Es lūdzu Dievu, lai Viņš tev ļauj sasniegt augstu stāvokli dzīvības Valstībā mūžīgi mūžos.

(*Abdu'l-Bahá, Tablets of Abdul-Baha Abbas*, vol. 1 (Chicago: Bahá'í Publishing Society, 1909), p. 85.)

[49]

Lūgšana un meditācija ir ļoti nozīmīgi faktori indivīda garīgās dzīves padziļināšanā, taču tiem līdzī jāiet arī rīcībai un piemēram, jo tie ir pirmā taustāmie rezultāti. Abi ir būtiski.

(No 1944. gada 15. maija vēstules, kas Shoghi Effendi vārdā rakstīta kādam ticīgajam.)

[50]

Skolotājs teica, ka norādījumi nāca tad, kad durvis atvērās pēc tam, kad bijām mēģinājuši. Mēs varam lūgties, lūgdami izpildīt tikai Dieva gribu, censties un tad, ja atklājam, ka mūsu plāns nedarbojas, pieņemt, ka tas nav pareizs, vismaz pašlaik.

(No 1952. gada 29. oktobra vēstules, kas Shoghi Effendi vārdā rakstīta kādam ticīgajam.)

[51]

Kad cilvēks kļūst par bahājeti, patiesībā notiek tas, ka cilvēka dvēselē sāk augt gara sēkla. Šī sēkla ir jālaista ar Svētā Gara straumēm.

Šis gara dāvanas tiek saņemtas caur lūgšanu, meditāciju, svēto izteikumu studēšanu un kalpošanu Dieva Lietai. Faktiski, kalpošana Lietai ir kā arkls, kas uzar fizisko augsni, kad tiek sētas sēklas. Ir nepieciešams uzart augsni, lai to varētu bagātināt un tādējādi izraisīt spēcīgāku sēklu augšanu. Tieši tādā pašā veidā notiek gara evolūcija, uzarot sirds augsni tā, lai tā būtu nemitīgs Svētā Gara atspulgs. Tādā veidā cilvēka gars aug un attīstās lēcienveidīgi.

(No 1954. gada 6. oktobra vēstules, kas Shoghi Effendi vārdā rakstīta kādam ticīgajam.)

[52]

Draugiem .. jāvēršas pie Dieva pēc vadības lūgšanā un meditācijā, jāmacās ticības mācība un tad jāceļas un jārikojas. Lūgšanai un meditācijai, un mācībai bez rīcības nav nekādas vērtības, un rīcība ir jāpastiprina ar citām lietām, kas spēcina dvēseli un baro prātu.

(No 1956. gada 30. maija vēstules, kas Shoghi Effendi vārdā rakstīta Lietas dižrokām Āzijā.)

[53]

Mīļotais Aizbildnis vēl un vēlreiz ir uzsvēris, ka, lai efektīvi mācītu ticību, cilvēkam ir dziļi jāstudē dievišķais Vārds, jāuzsūc tā dzīvinošie ūdeņi un jābauda tā spožās mācības. Pēc tam viņam vajadzētu meditēt par Vārda nozīmi un atradušam tā garīgos dziļumus, lūgt vadību un palīdzību. Bet pats galvenais ir, ka pēc lūgšanas nāk rīcība. Pēc lūgšanas un meditācijas viņam ir jāceļas, pilnībā ļaujoties uz Bahá'u'lláh vadību un apliecinājumu, lai mācītu Viņa ticību. Būtiska ir neatlaidība darbībā, tāpat kā efektīvai mācīšanai nepieciešama gudrība un drosme. Cilvēkam ir jāupurē viss šim dižajam mērķim, un tad tiks izcīnītas uzvaras.

(No 1956. gada 30. maija vēstules, kas Shoghi Effendi vārdā rakstīta Lietas dižrokām Amerikas Savienotajās Valstīs.)

[54]

Mācība ir dievišķā apliecinājuma avots. Nepietiek ar citīgu lūgšanu pēc vadības, bet šai lūgšanai ir jāseko meditācijai par labākajām

rīcības metodēm un tad pašai rīcībai. Pat ja rīcībai nevajadzētu uzreiz dot rezultātus vai varbūt tā nav pilnīgi pareiza, tam nav tik lielas nozīmes, jo uz lūgšanām var atbildēt tikai ar rīcību, un, ja kāda rīcība ir nepareiza, Dievs var izmantot šo metodi, lai parādītu pareizo ceļu. Tāpēc jums un pārējiem .. padomes locekļiem ir jāceļas un cītīgi jā māca Lieta. Jūs atklāsiet, ka šajā darbā tiksiet vadīti un jums tiks sniegts apliecinājums.

(No 1957. gada 22. augusta vēstules, kas Shoghi Effendi vārdā rakstīta kādam ticīgajam.)

[55]

OBLIGĀTĀS LŪGŠANAS

Kas attiecas uz obligātās lūgšanas pieminēšanu: patiesībā ikviens, kas to lasīs pilnīgi godprātīgi, piesaistīs visas radītās lietas un piešķirs esības pasaulei jaunu dzīvi. Šis kalps lūdz savu Kungu palīdzēt Viņa mīļajiem tajā, kas atbrīvos tos no šīs pasaules nepastāvības, tās raizēm, vilšanās un tumsas un izrotās viņus ar to, kas jebkuros apstākļos viņus tuvinās Viņam. Viņš, patiesi, ir visuvaldītājs, visaugstais.*

(No Bahá'u'lláh vēstuļraksta arābu un persiešu valodā.)

[56]

Obligātās lūgšanas ir saistošas tiktāl, cik tās veicina pazemību un padevību, sejas pavēršanu pret Dievu un uzticības paušanu Viņam. Caur šādu lūgšanu cilvēks sazinās ar Dievu, tiecas tuvoties Viņam, sarunājas ar patieso savas sirds Mīļoto un sasniedz garīgus stāvokļus.

(No 'Abdu'l-Bahá vēstuļraksta persiešu valodā.)

[57]

Zini, ka katrā obligātās lūgšanas vārdā un sadaļā ir mājieni, noslēpumi un gudrība, ko cilvēks nespēj aptvert un ko burti un tīstokļi nevar ietvert.

(No 'Abdu'l-Bahá vēstuļraksta arābu valodā.)

[58]

Attiecībā uz jautājumu, kuru Londonas padome jums uzdeva iesniegt Aizbildnim par „Munáját”^{***} lasījumu: viņš vēlas, lai es vispirms pievērstu jūsu uzmanību faktam, ka pastāv būtiska atšķirība starp

* Šis vēstuļraksts tika atklāts Bahá'u'lláh sekretāra un pārrakstītāja Mírzá Áqá Ján, dēvētam par Khádimu'lláh („Dieva kalps”). Bahājieši aiz cieņas, tā vietā, lai tieši vērstos pie Bahá'u'lláh, rakstīja Mírzá Áqá Ján. Atbilde bija Mírzá Áqá Ján vēstule, kurā citēti Bahá'u'lláh vārdi, bet patiesībā to pilnībā diktēja Bahá'u'lláh. Visas šādu vēstuļrakstu daļas, pat tās, kuras šķietami ir paša Mírzá Áqá Ján vārdi, ir Bahá'u'lláh atklātie sakrālie Raksti.

** Persiešu vārds *Munáját* apzīmē lūgšanu.

„Namáz” un „Munáját”. Kamēr pirmais, ko īpaši noteicis Bahá’u’lláh, ir obligāts un saskaņā ar Viņa konkrētajiem norādījumiem, kas doti *Aqdas*, ir jāskaita privāti, otrais nav ne obligāts, ne arī ir noteikts veids, kā to lasīt. Bet, lai gan draugiem tādējādi tiek atstāta brīva izvēle sekot savai izjūtai, lasot „Munáját”, viņiem ir jā rūpējas par to, lai jebkāds viņu praktizētais veids neiegūtu pārāk stingru raksturu un tādējādi nepārveidotos par fiksētu formu.

Tas ir jautājums, kas draugiem vienmēr jāpatur prātā, lai viņi nenovirzītos no mācībā norādītā skaidrā ceļa.

(No 1934. gada 25. oktobra vēstules, kas Shoghi Effendi vārdā rakstīta kādam ticīgajam.)

[59]

.. obligātās lūgšanas pēc savas būtības ir efektīvākas, un tām ir lielāks spēks nekā neobligātajām, tāpēc tās ir būtiskākas.

(No 1936. gada 4. janvāra vēstules, kas Shoghi Effendi vārdā rakstīta kādam ticīgajam.)

[60]

Norādījumus, kas tiek pievienoti šīm lūgšanām, piemēram, par roku un sejas mazgāšanu, noliekšanos un roku pacelšanu, neapšaubāmi ir noteicis Bahá’u’lláh, tādēļ ticīgajiem tie būtu pilnībā un ar pārliecību jāpilda, jo sevišķi bahājiešu jauniešiem, uz kuru pleciem ir uzlikta galvenā atbildība par patiesības cildināšanu un ticības likumu un priekšrakstu viengabalainības uzturēšanu.

Pastāv trīs ikdienas obligātās lūgšanas. Īsākā lūgšana sastāv no vienas vārsmas, un tā ir jāskaita vienreiz divdesmit četrās stundās ap pusdienlaiku. Vidēji garā lūgšana, kas sākas ar vārdiem: „Kungs apliecina, ka nav cita Dieva kā vien Viņš .”, jāskaita trīs reizes dienā: no rīta, pusdienlaikā un vakarā. Šo lūgšanu pavada noteiktas fiziskas darbības un žesti. Garā lūgšana ir sarežģītākā no visām trim, un tā ir jāskaita tikai reizi divdesmit četrās stundās – jebkurā brīdī, kad cilvēkam rodas vēlšanās to darīt.

Ticīgais var brīvi izvēlēties jebkuru no šīm trim lūgšanām, taču viņam ir obligāti jānoskaita viena no tām, ievērojot katras lūgšanas īpašos norādījumus.

(No 1936. gada 10. janvāra vēstules, kas Shoghi Effendi vārdā rakstīta Amerikas Savienoto Valstu un Kanādas Nacionālajai garīgajai padomei.)

[61]

Jūs jautājat par obligāto lūgšanu teikšanu Mashriq'u'l-Adhkár. Viņš teica, lai rakstu šādi: „Mashriq'u'l-Adhkár nav aizliegta obligātā lūgšana, bet draugiem tā nav bijusi un arī nav jāteic templī. Draudzes lūgšana ir aizliegta, izņemot lūgšanu par mirušajiem. Vietas ierādīšana un nosacījumu noteikšana obligāto lūgšanu lasīšanai Mashriq'u'l-Adhkár ir sekundāri jautājumi, kas jānodod šīs pilsētas garīgajai padomei.”

(No 1937. gada 30. janvāra vēstules, kas Shoghi Effendi vārdā rakstīta kādam ticīgajam.)

[62]

Aizbildnis īpaši novērtē to, ka jūs esat uzticīgi ievērojis Bahá'u'lláh rīkojumu par ikdienas obligāto lūgšanu atkārtošānu un tādējādi esat rādījis tik cēlu piemēru saviem bahājiešu jauniešiem. Šīs ikdienas lūgšanas ir apveltītas ar īpašu spēku, ko var pienācīgi novērtēt tikai tie, kas tās regulāri skaita. Tāpēc draugiem jācenšas pielietot šīs lūgšanas katru dienu neatkarīgi no viņu dzīves īpašajiem apstākļiem un stāvokļa.

(No 1939. gada 23. februāra vēstules, kas Shoghi Effendi vārdā rakstīta ticīgajiem.)

[63]

Atsaucoties uz jūsu jautājumu par trim ikdienas obligātajām lūgšanām: bahājiešu pielūdzējam nav jāskaita tās visas katru dienu, bet viņam ir jāizvēlas viena no tām, kā arī stingri jāievēro visi Bahá'u'lláh sniegtie norādījumi attiecībā uz to skaitīšanu, piemēram,

roku pacelšanu, dažādiem paklanīšanās veidiem utt. Tiem, kuri kaut kādu iemeslu dēļ, īpaši, slimības vai ķermeņa defekta dēļ, fiziski nespēj ievērot šos noteikumus, vēlams izvēlēties īso lūgšanu, kas ir ārkārtīgi vienkārša.

(No 1939. gada 7. decembra vēstules, kas Shoghi Effendi vārdā rakstīta kādam ticīgajam.)

[64]

Viņš jums ieteiktu izmantot tikai īso pusdienas obligāto lūgšanu. Tai nav nekādu kustību, un tā prasa tikai to, lai ticīgais, to izrunādams, pavērstu seju uz 'Akká, kur ir apglabāts Bahá'u'lláh. Tas ir fizisks iekšējās īstenības simbols, tāpat kā augs stiepjas pretī saules gaismai, no kuras tas saņem dzīvību un augšanu, tāpēc mēs, kad lūdzam, pievēršam savas sirdis Dieva Izpausmei Bahá'u'lláh; un šīs īsās lūgšanas laikā mēs kā iekšējās darbības simbolu pagriežam savas sejas uz to pusi, kur uz šīs Zemes atrodas Viņa pīšļi.

Bahá'u'lláh savā ticībā ir samazinājis visus rituālus un formas līdz absolūtam minimumam. Dažas pastāvošās formas, piemēram, tās, kas saistītas ar divām garākajām obligātajām ikdienas lūgšanām, ir tikai iekšējās attieksmes simboli. Tajās ir gudrība un liela svētība, bet mēs nevaram piespiest sevi saprast vai sajūst šīs lietas, tāpēc Viņš mums sniedza arī ļoti īsu un vienkāršu lūgšanu, kas paredzēta tiem, kuri neizjūt vēlmi pildīt darbības, kuras saistītas ar pārējām divām.

(No 1949. gada 24. jūnija vēstules, kas Shoghi Effendi vārdā rakstīta kādam ticīgajam.)

[65]

Kas attiecas uz jautājumiem par garās obligātās lūgšanas pareizu lietojumu: visus ticības rakstus var izlasīt un tie ir jāizlasa, lai gūtu norādījumus un iedvesmu draugiem, tai skaitā īpašas lūgšanas. Ja ticīgais fiziski nav spējīgs izpildīt kādai no lūgšanām pievienotiem paklanīšanās veidiem, bet tomēr vēlas to teikt kā obligātu lūgšanu,

tad viņš to var darīt. Ar „fiziski nespējīgs” tiek saprasta reāla fiziska nespēja, ko var apliecināt ārsts.

(No 1955. gada 17. februāra vēstules, kas Shoghi Effendi vārdā rakstīta Losandželosas Vietējai garīgajai padomei Kalifornijā.)

[66]

Tāpēc mēs esam nolēmuši, ka visiem ticīgajiem ir obligāti jāpadziļina viņu zināšanas par svētībām, ko sniedz likumi, kas tiešā veidā rūpējas par cilvēka un tādējādi arī kopienas pielūgsmes dzīvi. Šo likumu pamatprincipi ir zināmi visiem bahājiešiem, taču, lai gūtu lielāku ieskatu par to nozīmi, ir jāiekļauj visu dievišķi atklāto ievērošanas aspektu īstenošana. Tie ir likumi, kas attiecas uz obligāto lūgšanu, gavēni un Visdzižākā Vārda skaitīšanu deviņdesmit piecas reizes dienā.

Bahá'u'lláh apgalvo: „Tas, kurš nedara ne labus darbus, ne pielūgsmes darbus, ir līdzīgs kokam, kas nenes augļus, un darbībai, kas neatstāj nekādas pēdas. Ikviens, kurš piedzīvo svēto pielūgsmes ekstāzi, atteiksies iemainīt šādu darbību vai jebkādu Dieva slavēšanu pret visu, kas pastāv pasaulē. Gavēnis un obligātā lūgšana ir kā divi cilvēka dzīves spārni. Svētīgs lai ir tas, kurš ar viņu palīdzību paceļas Dieva, visu pasaulu Kunga, mīlestības debesīs!”

(Vispasaules Taisnīguma Nams, no 1999. gada 28. decembra vēstules pasaules bahājiešiem.)

[67]

KOPIENAS PIELŪGSMES GARS

Pulcējieties kopā vislielākajā liksmē un sadraudzībā un skaitiet žēlsirdīgā Kunga atklātās vārsmas. Šādi rīkojoties, patiesu zināšanu durvis tiks atvērtas jūsu iekšējās būtnēs, un tad jūs sajūtīsiet, ka jūsu dvēseles ir apveltītas ar nelokāmību un jūsu sirdis ir piepildītas ar starojošu prieku.

(No Bahá'u'lláh vēstuļraksta arābu valodā.)

[68]

Tu esi jautājis par pielūgšanas vietām un to nozīmi. Nolūks šādu namu celšanai ir tas, ka attiecīgajā stundā cilvēki zinās, ka tagad ir laiks satīties un ka visiem ir jāsanāk un vienprātīgā saskaņā jānododas lūgšanām, kuru rezultātā šādās sanāksmēs cilvēku sirdīs augs un plauks vienotība un mīloša draudzība.

(*Abdu'l-Bahá rakstu izlase*, Nr. 58.)

[69]

Lai slavēts Dievs, jūs abas ar darbiem esat pierādījušas savu vārdu patiesīgumu un ieguvušas apliecinājumus no Kunga Dieva. Katru dienu, gaismiņai svīstot, jūs pulcināt bahājiešu bērnus un mācāt viņiem rakstus un lūgšanas. Tā ir augstākā mērā teicama rīcība un nes prieku bērnu sirdīm: katru rītu viņi ceļ vaigu uz Valstību un piemin Kungu, un teic Viņa vārdu, un dzied un skaita vismaigākajās balsīs.

Šie bērni ir kā jauni stādiņi, un lūgšanu mācīšana viņiem ir kā lietus, kas līst pār viņiem, lai viņi kļūtu maigi un atjaunoti un pār viņiem plūstu Dieva mīlestības liegās vēsmaīņas un liktu viņiem notrīsēt no prieka.

(*Abdu'l-Bahá rakstu izlase*, Nr. 115.)

[70]

Patiešām, galvenais iemesls ļaunumam, kas tagad valda sabiedrībā, ir garīguma trūkums. Mūsu laikmeta materiālistiskā civilizācija ir tik

ļoti uzsūkusi cilvēces enerģiju un intereses, ka cilvēki kopumā vairs nejūt vajadzību pacelties pāri ikdienas materiālās eksistences spēkiem un apstākļiem. Nav pietiekama pieprasījuma pēc lietām, kuras mums vajadzētu saukt par garīgām, lai tās atšķirtu no mūsu fiziskās eksistences vajadzībām un prasībām. Tāpēc visaptverošā krīze, kas skar cilvēci, pēc būtības ir garīga. Laikmeta gars kopumā ir nereliģiozs. Cilvēka skatījums uz dzīvi ir pārāk rupjš un materiālistisks, lai ļautu viņam pacelties gara augstākajās sfērās.

Reliģija tiecas uzlabot un pārveidot šo tik skumji slimīgo stāvokli, kurā sabiedrība ir nonākusi, jo reliģiskās ticības kodols ir tā mistiskā sajūta, kas vieno cilvēku ar Dievu. Šo garīgās kopības stāvokli var panākt un uzturēt, izmantojot meditāciju un lūgšanu, un tas ir iemesls, kāpēc Bahá'u'lláh ir tik daudz uzsvēris pielūgsmes nozīmi. Ticīgajam nepietiek tikai pieņemt un ievērot mācību. Viņam ir arī jāizkopj garīguma izjūta, ko viņš var iegūt galvenokārt ar lūgšanu palīdzību. Bahāju ticībai, tāpat kā visām pārējām dievišķajām reliģijām, pēc būtības ir mistisks raksturs. Tās galvenais mērķis ir cilvēka un sabiedrības attīstība, apgūstot garīgos tikumus un spēkus. Pirmā, kas ir jāpabaro, ir cilvēka dvēsele, un šo garīgo uzturu vislabāk var sniegt lūgšana. Likumi un institūcijas, kā to uzskata Bahá'u'lláh, var kļūt patiesi efektīvi tikai tad, kad mūsu iekšējā garīgā dzīve ir pilnveidota un pārveidota. Pretējā gadījumā reliģija deģenerēsies par vienkāršu organizāciju un būs bez dzīvības.

Tāpēc ticīgajiem, jo sevišķi jauniešiem, pilnībā jāapzinās lūgšanas nepieciešamība. Jo lūgšana ir absolūti nepieciešama viņu iekšējai garīgai attīstībai, un tas, kā jau minēts, ir pats Dieva reliģijas pamats un mērķis.

(No 1935. gada 8. decembra vēstules, kas Shoghi Effendi vārdā rakstīta kādam ticīgajam.)

[71]

.. kopienas labklājība, jo īpaši vietējā līmenī, ir lielā mērā atkarīga no uzvedības modeļu uzlabošanas .. Tā ietver kolektīvas Dieva pielūgšanas praktizēšanu. Tādējādi kopienas garīgajai dzīvei ir būtiski,

lai draugi regulāri rīkotu pielūgsmes sapulces bahāju centros – kur tie ir pieejami – vai citās vietās, tostarp ticīgo mājās.

(Vispasaules Taisnīguma Nams, no 1996. gada Riḍván vēstules pasaules bahājiešiem.)

[72]

Garīgo izaugsmi, ko rada atsevišķu cilvēku lūgšanas, pastiprina mīlestības pilna draugu sanākšana katrā apdzīvotajā vietā, kopīga pielūgsmē kā kopienai un kalpošana ticībai un līdzilvēkiem. Šie dievbijīgas dzīves sabiedriskie aspekti ir saistīti ar Mashriqu'l-Adhkár likumu, kas parādās *Kitáb-i-Aqdas*. .. regulāru visiem pieejamu pielūgsmes sapulču rīkošana un bahāju kopienu iesaiste humanitārās kalpošanas projektos ir šīs bahāju dzīves sastāvdaļas izpausmes un kārtējais solis Dieva likuma īstenošanā.

(Vispasaules Taisnīguma Nams, no 1999. gada 28. decembra vēstules pasaules bahājiešiem.)

[73]

Tūkstošiem jo tūkstošiem cilvēku, kas pārstāv visas cilvēku cilts daudzveidību, Radošo Vārdu sistemātiski studē vienlaicīgi nopietnā un iedvesmojošā gaisotnē. Tādā mērā, kādā viņi cenšas piemērot rīcības, pārdomu un apspriežu procesā gūto izpratni, viņi ievēro, kā viņu spējas kalpot Lietuvai sasniedz jaunas virsotnes. Atsaucoties uz katras sirds visdziļākajām ilgām sazināties ar tās Radītāju, viņi dažādās vidēs notur kopīgas pielūgsmes sapulces, vienojoties lūgšanās ar citiem, atmodinot garīgo uztveres spēju un veidojot ar pielūgsmes garu apveltītu dzīvesveidu.

(Vispasaules Taisnīguma Nams, no 2008. gada Riḍván vēstules pasaules bahājiešiem.)

[74]

Mēs esam aicinājuši bahājiešus saskatīt centienos, ko viņi iegulda kopienas veidošanā, tāda jauna modeļa radīšanu, kas parāda, kāda var būt sabiedrība .. Šim modelim ir vitāli nepieciešamas pielūgsmes sapulces – dievbijīgas dzīves sabiedriskais aspekts un Mashriqu'l-Adhkár koncepcijas dimensija, kas ir brīnišķīga iespēja

jūsu kopienai ne tikai godināt Visuvareno un lūgt Viņa svētības katra cilvēka dzīvē atsevišķi, bet arī dāvāt lūgšanu garīgo enerģiju saviem līdzpilsoņiem, atjaunot viņiem pielūgsmes šķīstību, iedegt viņu sirdīs ticību Dieva apliecinājumiem un stiprināt viņos – ne mazāk kā paši sevī – alkas kalpot tautai un cilvēcei un izrādīt konstruktīvu izturību, ejot taisnības ceļu.

Mīļotie draugi: lūgšanām veltīti saieti visā jūsu svētajā zemē, katrā apkaimē, pilsētā, ciemā un ciematā un aizvien plašāka bahāju lūgšanu pieejamība jūsu tautiešiem ļauj jūsu kopienai dāvāt vienotības gaismu visai cilvēcei, lai tā apspīdētu jūsu ticības brāļu un māsu pūliņus visā pasaulē. Tad nu sējiet nākotnes Mashriq'ul-Adhkár sēklas, lai tās nestu augļus visiem, un iededziet neskaitāmas gaismas bākas, kas kliecēs ienaida un nevienlīdzības tumsu.

(Vispasaules Taisnīguma Nams, no 2014. gada 18. decembra vēstules bahājiešiem Irānā.)

[75]

Sistemātiska visu Plāna aspektu izpilde veido kolektīvu centienu modeli, kas izceļas ne tikai ar uzticību kalpošanai, bet arī ar pieķeršanos pielūgsmei. Aktivitātes pieaugums, kas būs vajadzīgs nākamajos piecos gados, bagātinās ticīgo pielūgsmes dzīvi, viņiem kalpojot plecu pie pleca savos klasteros visā pasaulē. Šis bagātināšanas process jau tagad ir ievērojami attīstījies: raugieties, piemēram, kā pielūgsmes sapulces kļuva par kopienas dzīves kodolu. Pielūgsmes sapulces ir pasākumi, kuriem pievienoties var ikviens, ieelpot debešķīgās dvesmas, izbaudīt lūgšanu saldmi, meditēt par Radošo Vārdu, pacelties gara spārnos un sarunāties ar Vismīļoto. Tiek raisītas sadraudzības un kopēja mērķa sajūtas, it īpaši garīgi pacīlātās sarunās, kas dabiski notiek šādās reizēs un kurās var tikt atvērta „cilvēka sirds pilsēta”. Pielūgsmes sapulcē, kurā laipni gaidīti gan pieaugušie, gan bērni neatkarīgi no viņu izcelsmes, jebkurā vietā tiek atmodināts Mashriq'ul-Adhkár gars. Kopienas pielūgsmes gars atstāj ietekmi uz Deviņpadsmit dienu svētkiem, un tas ir sajūtams arī citās reizēs, kad draugi sanāk kopā.

(Vispasaules Taisnīguma Nams, no 2015. gada 29. decembra vēstules Kontinentālo padomnieku kolēģiju konferencē.)

[76]

PAPILDU APSVĒRUMI

Lūgšanas un dziedināšana

Lūdzot Dievu un deklamējot: „Tavs vārds ir mana dziedināšana”, padomā, kā tava sirds ir iepriecināta, savu dvēseli ieliksmo Dieva mīlestības gars un savu prātu pievelk Dieva valstība! Ar šo pievilkšanu pieaug cilvēka spējas un varēšana. Palielinot trauku, ūdens apjoms palielinās, un, pieaugot slāpēm, mākoņa veltes kļūst tikamas cilvēka garšai. Tas ir lūgšanas noslēpums un gudrība izteikt savas vēlmes.

(Abdu'l-Bahá vārdu pieraksts, citēts grāmatā J. E. Esslemont, *Bahá'u'lláh and the New Era*, p. 93.)

[77]

Ak, Dieva kalpone! Lūgšanas tiek uzklauskātas caur universālajām Dieva Izpausmēm. Tomēr pat tur, kur ir vēlēšanās iemantot laicīgās lietas, kur ir darišana ar bezrūpīgajiem, ja viņi pievēršas lūgšanām, pazemīgi izlūdzoties Dieva palīdzību, – pat viņu lūgšanas tiek uzklauskātas.

[..]

Ak, Dieva kalpone! Tās lūgšanas, kas tapa dotas, lai izlūgtos dziedināšanu, attiecas kā uz fizisko, tā uz garīgo dziedināšanu. Tad skaiti tās, lai dziedētu gan dvēseli, gan miesas! Ja dziedēšana slimniekam ir pareiza, tās, protams, tiks uzklauskātas; bet dažiem sirgstošiem cilvēkiem dziedēšana tikai izraisītu citas vainas, un tāpēc gudrība neatļauj lūgšanas uzklauskāt.

Ak, Dieva kalpone! Svētā Gara spēks dziedina gan fiziskas, gan garīgas vainas.

(*Abdu'l-Bahá rakstu izlase*, Nr. 139.)

[78]

Garam ir īpaša ietekme; lūgšanai piemīt garīga iedarbība. Tādēļ mēs lūdzam: „Ak Dievs! Dziedini šo slimnieku!” Iespējams, Dievs to sadzirdēs. Nav svarīgi, kas lūdz. Dievs atsauksies uz ikviena sava kalpa

lūgšanu, ja šo lūgšanu ir izsaukusi patiesa vajadzība. Viņa žēlastība ir visaptveroša un bezgalīga. Viņš atbild uz visu savu kalpu lūgšanām. Viņš atbild pat uz maza stādiņa lūgšanu. Iespējams, šis mazais stādiņš lūdzas: „Ak Dievs! Sūti man lietu!“ Dievs atbild uz stādiņa lūgšanu, un tas izaug liels. Dievs atbild ikvienai savai radībai.

(‘Abdu’l-Bahá, *Vispārējā miera pasludināšana: ‘Abdu’l-Bahá runas Amerikas Savienotajās Valstīs un Kanādā 1912. gadā* (Rīga, 2025), Nr. 87.6.)

[79]

Galū galā tiks īstenota mums paredzētā Dieva griba, taču mēs esam pārliecināti, ka lūgšana par slimajiem ir efektīva un bieži tiek atbildēta. Tas var aizņemt laiku, bet mums ir jābūt ticībai.

(No 1931. gada 8. novembra vēstules, kas Shoghi Effendi vārdā rakstīta kādam ticīgajam.)

[80]

Viņam ir prieks dzirdēt, ka tagad esat pilnībā atveseļojies un atkal aktīvs savā svarīgajā darbā Lietas labā. Tomēr nevajadzētu atstāt novārtā savu veselību, bet gan uzskatīt to par līdzekli, kas ļauj kalpot. Tas – ķermenis – ir kā zirgs, kas nes personību un garu, tāpēc par to ir gādīgi jā rūpējas, lai tas varētu veikt savu darbu! Jums noteikti vajadzētu sargāt savus nervus un piespiest sevi veltīt laiku, un ne tikai lūgšanai un meditācijai, bet arī īstai atpūtai un relaksācijai. Mums nav stundām ilgi jā lūdz un jāmeditē, lai būtu garīgi.

(No 1947. gada 23. novembra vēstules, kas Shoghi Effendi vārdā rakstīta kādam ticīgajam.)

[81]

Aizbildnis priecājas uzzināt, ka draugu lūgšanas tik labvēlīgi ietekmēja .. kunga dziedināšanu. Lūgšana ir kāpnes, pa kurām dvēsele paceļas debesīs. Tā ir saikne ar garīgajām pasaulēm, un, ja to izmanto ar patiesu atdevi, tā sniedz garīgos spēkus, kuri atbalsta un palīdz ticīgajiem šajā pasaulē.

(No 1953. gada 28. marta vēstules, kas Shoghi Effendi vārdā rakstīta ticīgajiem.)

[82]

Iegaumēšanas nozīme

Mums jāiegaumē *Apslēptie vārdi*, jāseko nesalīdzināmā Kunga pamācībām un jāuzvedas tā, kā piedien mūsu kalpošanai pie viena patiesā Dieva sliekšņa.

(No 'Abdu'l-Bahá vēstuļraksta persiešu valodā.)

[83]

Kad jūsu sirdis būs pilnībā piesaistītas vienam patiesajam Dievam, jūs iegūsit dievišķās zināšanas, pievērsīsiet uzmanību pierādījumiem un liecībām un atcerēsities priecīgās ziņas par Visžēlsirdīgā dailes Izpaušmi, kā minēts debesu Rakstos. Tad jūs redzēsiet, cik brīnišķīgi ir Viņa apliecinājumi un cik žēlsirdīga ir Viņa palīdzība.

(No 'Abdu'l-Bahá vēstuļraksta persiešu valodā.)

[84]

Aizbildnis ar patiesu prieku atzīmēja, ka jūs jau esat sācis lasīt dažas bahājiešu grāmatas, un īpaši ieteiktu jums censties paturēt atmiņā dažus Bahá'u'lláh rakstu fragmentus un jo īpaši dažas Viņa lūgšanas. Šīs mācības jums neapšaubāmi lieti noderētu turpmākajos Lietas pētījumos, kā arī ievērojami padziļinātu un bagātinātu jūsu šābrīža garīgo dzīvi.

(No 1939. gada 10. aprīļa vēstules, kas Shoghi Effendi vārdā rakstīta kādam ticīgajam.)

[85]

Mūsu pielūgsmes tiecība

Lūgšanas laikā būtu labāk vērst savas domas uz Izpaušmi, jo Viņš citā pasaulē turpina būt mūsu saikne ar Visvareno. Tomēr mēs varam tieši lūgt pašu Dievu.

(No 1937. gada 27. aprīļa vēstules, kas Shoghi Effendi vārdā rakstīta Indijas un Birmas Nacionālajai garīgajai padomei.)

[86]

Jūs jautājat, vai mūsu lūgšanas sniedzas tālāk par Bahá'u'lláh: viss ir atkarīgs no tā, vai mēs lūdzam Viņu tieši vai caur Viņu lūdzam Dievu. Mēs varam darīt abus, kā arī varam lūgt tieši Dievu, taču mūsu lūgšanas noteikti būtu efektīvākas un izgaismojošākas, ja tās tiktu adresētas Viņam caur Viņa Izpaušmi Bahá'u'lláh.

Tomēr mēs nekādā gadījumā nevaram, atkārtojot lūgšanas, ievietot vārdu Bahá'u'lláh, kur tiek lietots vārds „Dievs”. To varētu pielīdzināt zaimošanai.

(No 1937. gada 14. oktobra vēstules, kas Shoghi Effendi vārdā rakstīta kādam ticīgajam.)

[87]

Attiecībā uz jūsu jautājumu: mēs nedrīkstam būt stingri attiecībā uz lūgšanu; nav noteikumu kopuma, kas to regulētu; galvenais ir tas, ka mums ir jāsāk ar pareizo Dieva, Izpaušmes, Skolotāja, Aizbildņa jēdzienu – mēs domās varam vērsties pie jebkura no viņiem, kad lūdzam. Piemēram, jūs varat kaut ko lūgt Bahá'u'lláh vai, domājot par Viņu, lūgt to Dievam. Tas pats attiecas uz Skolotāju vai Aizbildni. Jūs varat pievērsties kādam no viņiem un pēc tam lūgt viņu aizlūgumu vai lūgt tieši Dievu. Kamēr jūs nesajaucat viņu stāvokļus un nepadarāt tos visus vienādus, nav svarīgi, uz kuru jūs orientējat savas domas.

(No 1946. gada 24. jūlija vēstules, kas Shoghi Effendi vārdā rakstīta kādam ticīgajam.)

[88]

Ja jums šķiet, ka lūgšanas laikā kāds jāiztēlojas, padomājiet par Skolotāju. Caur Viņu jūs varat uzrunāt Bahá'u'lláh. Pamazām mēģiniet domāt par Izpaušmes īpašībām, un tādā veidā izzudīs prātā iztēlotā forma, jo galu galā nav runa par ķermeni, Viņa Gars ir tur un ir būtiskā, mūžīgā sastāvdaļa.

(No 1949. gada 31. janvāra vēstules, kas Shoghi Effendi vārdā rakstīta kādam ticīgajam.)

[89]

.. Dieva Gars mūs sasniedz caur Izpausmju dvēselēm. Mums jāiemācās sazināties ar Viņu dvēselēm, un tas ir tas, ko, šķiet, darīja mocekļi, un tas viņiem izsauca tādu prieka ekstāzi, ka dzīve kļuva par niecību. Tā ir patiesā mistika un dzīves slepenā, iekšējā jēga, no kuras cilvēce šobrīd ir tik tālu attālinājusies.

(No 1950. gada 28. jūlija vēstules, kas Shoghi Effendi vārdā rakstīta Mančestras Vietējai garīgajai padomei Anglijā.)

[90]

Kas attiecas uz jūsu jautājumu: Bahá'u'lláh, protams, nav Dievs un nav Radītājs; bet caur Viņu mēs varam iepazīt Dievu, un, pateicoties šim dievišķā Starpnieka statusam, savā ziņā Viņš (vai citi pravieši) ir viss, ko mēs jebkad varam uzzināt par to bezgalīgo Būtību, kas ir Dievs. Tāpēc mēs lūgšanā un domās vēršamies pie Viņa vai caur Viņu pie tās bezgalīgās Būtības, kas stāv aiz Viņa un ko Viņš pārstāv.

(No 1951. gada 4. jūnija vēstules, kas Shoghi Effendi vārdā rakstīta ticīgajiem.)

[91]

Mēs nedrīkstam lūgt Aizbildni kā Dievu; lai pie kā mēs vērstos, kad lūdzam, mums ir jābūt pareizam priekšstatam par attiecīgās figūras stāvokli: Bahá'u'lláh kā Dieva augstākā Izpausme, Skolotājs kā nevainojams cilvēks un derības Centrs, Aizbildnis ir tas, kā viņa funkcijas ir noteiktas Skolotāja testamentā. Draugiem tikai jāizlasa Raksti; tajos ir visas atbildes; šajā ticībā mums nav priesteru, kas izskaidrotu vai atbildētu mūsu vietā.

(No 1957. gada 23. aprīļa vēstules, kas Shoghi Effendi vārdā rakstīta kādam ticīgajam.)

[92]

PAPILDU FRAGMENTI

Pieskaiti viņu, ak, mans Dievs, pie tiem, kas it nekam nav ļāvuši novērst viņus no iespējas skatīt Tavu krāšņumu vai meditēt par Tava neiznikstošā roku darba brīnišķīgajām liecībām, lai viņam nebūtu neviena cita līdzgaitnieka kā tikai Tu un lai viņš nevēršas ne pie viena cita kā tikai pie Tevis, un neatklāj visā, ko Tu esi radījis zemes un debesu valstībās, nekā cita kā tikai Tavu brīnišķīgo Daili un Tava vaiga mirdzumu, un tā iegremdējas Tava nepārvaramā likteņa bangojošajā okeānā un Tavas svētās vienības jūras viļņos, lai viņš aizmirst pieminēt visu citu, tikai Tavu pārlaicīgo vienesmi nē, un izmet no savas dvēseles visas ļaunās domas, ak Tu, kura rokās ir visu vārdu un īpašību valstības!

(Bahá'u'lláh, *Lūgšanas un meditācijas*, CLXXXIV, 19. par.)

[93]

Māciet savus bērnus, lai viņi katru rītu un vakaru lasītu dievišķos pantus. Dievs ir pavēlējis katram tēvam izglītēt savus bērnus – gan zēnus, gan meitenes – zinātnēs un morālē, kā arī amatniecībā un profesijā.

(No Bahá'u'lláh vēstuļraksta arābu valodā.)

[94]

Pielūdz Dievu tādā veidā, ka pat tad, ja tava pielūgsme ved tevi elles ugunīs, tava dievināšana nekļūst mazāka, tāpat kā tad, ja tavs atalgojums ir paradīze. Tāda un tikai tāda var būt pielūgsme, kas ir vienīgā patiesā Dieva cienīga. Ja tu pielūgsi Viņu tāpēc, ka bīsties Viņa, tas būs nepiedienīgi Viņa klātbūtnes svētajā galmā un to nevarēs uzskatīt par rīcību, kas veltīta Viņa Būtnes vienesmei. Ja, savukārt, tavs skats būs vērsts uz paradīzi un tu pielūgsi Viņu, lolodams šādu cerību, tu stādīsi Dieva radību kā Viņa sabiedrotos, par spīti tam, ka visi cilvēki ilgojas pēc paradīzes.

(*Báb rakstu izlase*, „Izvilcumi no *Persiešu Bayán*”, VII, 19.)

[95]

Kalpam pieklājas pēc katras lūgšanas izlūgties no Dieva žēlastību un piedošanu saviem vecākiem. Uz to atskanēs Dieva aicinājums: „Tava atlīdzība būs tūkstošiem reižu lielāka par to, ko esi lūdzies priekš saviem vecākiem!” Svētīts it tas, kas atceras savus vecākus, vēršoties pie Dieva. Patiesi, nav cita Dieva kā vien Viņš – Varenais, Vismīļotais.

(*Báb rakstu izlase*, „Izvilkumi no *Persiešu Bayán*”, VIII, 16.)

[96]

Ak Kungs! Šajā dižākajā virsvaldībā Tu pieņem bērnu aizlūgšanu par viņu vecākiem. Šī ir viena no šīs virsvaldības īpašajām, bezgalīgajām vēltēm. Tāpēc, ak, laipnais Kungs, pieņem sava kalpa lūgumu pie Tavas vienības sliekšņa un iegremdē viņa tēvu Tavas vēlēšanas okeānā, jo šis dēls ir cēlies, lai Tev kalpotu, un visu laiku pieliek pūles Tavas mīlestības ceļā. Patiesi, Tu esi devējs, piedodošais un labsirdīgais!

(‘Abdu’l-Bahá, in *Bahá’í Prayers: A Selection of Prayers Revealed by Bahá’u’lláh, the Báb, and ‘Abdu’l-Bahá* (Wilmette: Bahá’í Publishing Trust, 2002), p. 63.)

[97]

Jūs jautājat par materiālajiem līdzekļiem un lūgšanu. Lūgšana ir kā gars, un materiālie līdzekļi ir kā cilvēka roka. Gars darbojas, izmantojot rokas instrumentu. Lai gan vienīgais patiesais Dievs ir Visuapgādātājs, tieši zeme ir līdzeklis iztikas nodrošināšanai. „Un debesīs – jūsu aizgāds”,* bet, kad apgāde ir noteikta, tā kļūst pieejama, lai kādi būtu līdzekļi. Kad cilvēks atsakās izmantot materiālos līdzekļus, viņš līdzinās izslāpušajam, kurš cenšas remdēt slāpes ar citiem līdzekļiem, nevis ar ūdeni vai citiem šķidrumiem. Visvarenais Kungs ir ūdens piegādātājs un veidotājs un ir nolēmis to cilvēka slāpju remdēšanai, bet tā izmantošana ir atkarīga no Viņa gribas. Ja tas nesaskan ar Viņa gribu, cilvēku nomoka slāpes, kuras nevar veldzēt okeāni.

(No ‘Abdu’l-Bahá vēstuļraksta persiešu valodā.)

[98]

* Korāns, 51:22.

Attiecībā uz jūsu jautājumu par intuīcijas kā cilvēka vadības avota vērtību: netieša ticība mūsu intuitīvajiem spēkiem nav saprātīga, taču ar ikdienas lūgšanām un ilgstošām pūlēm var intuitīvi atklāt Dieva gribu, lai gan ne vienmēr un pilnībā. Taču nekādā gadījumā cilvēks nevar būt pilnīgi pārliecināts, ka viņš atpazīst Dieva gribu, izmantodams savu intuīciju. Bieži gadās, ka tās rezultātā patiesība tiek pilnībā sagrozīta un tādējādi tā kļūst par maldu avotu, nevis par ceļa rādītāju.

(No 1938. gada 29. oktobra vēstules, kas Shoghi Effendi vārdā rakstīta kādam ticīgajam.)

[99]

.. Aizbildnis uzskata, ka vai nu bahājiešu bērnu mātēm, vai arī kādai komitejai, kurai jūsu padome varētu deleģēt šādu uzdevumu, būtu labāk izvēlēties fragmentus no sakrālajiem vārdiem, ko bērnam lietot, nevis tikai kaut ko izdomātu. Protams, lūgšana var būt tīri spontāna, taču daudzi bahāju pielūgsmes rakstu teikumi un domas ir viegli uztveramas, un atklātais Vārds pats par sevi ir apveltīts ar spēku.

(No 1942. gada 8. augusta vēstules, kas Shoghi Effendi vārdā rakstīta Britu salu Nacionālajai garīgajai padomei.)

[100]

Visur pasaulē – ticīgo vidū un ārpus tiem – ir ļoti liela vajadzība pēc patiesas garīgās apziņas, kas caurstrāvotu un motivētu cilvēku dzīvi. Nekādas administratīvās procedūras vai noteikumu ievērošana nevar aizstāt šo dvēseles īpašību, šo garīgumu, kas ir cilvēka būtība.

(No 1945. gada 25. aprīļa vēstules, kas Shoghi Effendi vārdā rakstīta kādam ticīgajam.)

[101]

.. tā kā Lieta aptver visu rasu un reliģiju pārstāvjus, mums vajadzētu būt uzmanīgiem, lai tajā neienestu mūsu iepriekšējās ticības paražas. Bahá'u'lláh mums ir devis obligātās lūgšanas, arī lūgšanas pirms

miega, par ceļotājiem utt. Mums nevajadzētu ieviest jaunu lūgšanu kopumu, ko Viņš nav norādījis, tā kā Viņš mums jau ir devis tik daudzas, tik daudziem gadījumiem paredzētas lūgšanas.

(No 1947. gada 27. septembra vēstules, kas Shoghi Effendi vārdā rakstīta kādam ticīgajam.)

[102]

Viņš iesaka papildus jūsu ierastajam mācīšanas darbam [šajā pilsētā] īpaši dedzīgi lūgt ne tikai par veiksmi kopumā, bet arī lai Dievs sūta jums dvēseles, kuras ir gatavas. Šādas dvēseles ir katrā pilsētā, taču tās atrast un pareizi nodibināt kontaktus nav viegli.

(No 1950. gada 18. marta vēstules, kas Shoghi Effendi vārdā rakstīta Puntaarenasas Vietējai garīgajai padomei Čīlē.)

[103]

Attiecībā uz jūsu jautājumu par lūgšanu un to, ka dažas mūsu problēmas netiek atrisinātas ar lūgšanu, mums vienmēr ir jāsaprot, ka dzīve mums rada daudzas situācijas, no kurām dažas ir pārbaudījumi, ko Dievs ir sūtījis mūsu rakstura trenēšanai, un dažas no tām ir nejaušas, jo mēs dzīvojam dabas pasaulē un esam pakļauti nāves, slimību u. c. nelaiemes gadījumiem, un daļai no tiem mēs pakļaujam sevi paši dēļ muļķības, savtīguma vai kādas citas cilvēka vājības.

Nav pareizi teikt, ka tāpēc, ka tuvinieks nomirst, nav izārstēts no slimības vai ka problēma nav atrisināta, Dievs nav atbildējis uz mūsu lūgšanu vai ka mēs neesam Viņu lūguši tā, lai saņemtu labvēlīgu atbildi. Varbūt tas, par ko mēs lūdzām, nebija Dieva griba vai bija negadījuma rezultāts, un tas izsauktu neatgriezeniskas sekas, piemēram, nāvi vai slimību, vai bankrotu utt.

Kā jūs sakāt, dažreiz bahājieši tic, ka viņi izpilda Dieva gribu, un tomēr mēs redzam, ka rezultāti ir ļoti slikti; tāpēc mums ir jāpieņem, ka viņi sevi maldinājuši, uzskatīdami, ka viņu lēmums un rīcība ir bijusi saskaņā ar Viņa gribu. Tas viss nozīmē, ka mums ir jālūdz Dievs, bet vienmēr ar atrunu, ka mēs dodam priekšroku Viņa gribai,

nevis savējai. Mums arī jādzīvo saskaņā ar Viņa mācības likumiem, tāpēc ka, jo vairāk mēs to darīsim un jo vairāk būsīm priekšzīmīgi ticīgie, jo vairāk varēsim paļauties, ka mēs lielākā mērā saņemsim Viņa vadību.

(No 1951. gada 18. marta vēstules, kas Shoghi Effendi vārdā rakstīta kādam ticīgajam.)

[104]

Aizbildnis lūgs par jūsu dvēseļu atdzīvināšanu, dievišķo noslēpumu atklāsmi un Svētā Gara svētību. Tas, kas dod jaunu dzīvību, ir Svētais Gars, un šodien to bagātīgā pārpilnībā var atrast Bahá'u'lláh Rakstos. Viņa vārdi un mācība ir dzīvības ūdens un garīgās izaugsmes uzturs. Tāpēc jums rūpīgi jāapgūst Vārds, jāpārdomā tā nozīme un, tā gara pieskārienu saņēmušiem, jāsaista savs prāts un sirds ar tā gaisotni, tad ceļš kļūs skaidrs un durvis tiks atvērtas.

(No 1956. gada 11. jūnija vēstules, kas Shoghi Effendi vārdā rakstīta kādai bahājiešu mācību grupai.)

[105]

ISBN 978-9934-620-73-7

9 789934 620737